

Bemærkninger til forslaget

Almindelige bemærkninger**1. Indledning**

1.1. Den overordnede baggrund for forslaget skal ses i sammenhæng med evalueringen ”Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats” (rapporten om evaluering af vejledningsindsatsen) fra august 2019.

Forslagets udarbejdelse har taget afsæt i en vurdering af, i hvilken udstrækning anbefalingerne fra rapporten skal indarbejdes i den gældende Inatsisartutlov om uddannelses- og erhvervsvejledning (vejledningsloven), eller gennemføres på anden vis.

Den pågældende evalueringsrapport omhandler udviklingen af vejledningsindsatsen i Grønland efter vedtagelse af den gældende vejledningslov fra 2013.

Det fremgår af evalueringen, at Inatsisartutlov nr. 4 af 29. november 2013 om uddannelses- og erhvervsvejledning, som efterfølgende blev ændret ved Inatsisartutlov nr. 12 af 27. november 2018, er udarbejdet på grundlag af et grundigt lovforberedende arbejde, der involverede adskillige undersøgelser og evalueringer. Det anføres desuden, at den juridiske tekst er affattet struktureret og logisk sammenhængende på et solidt bevisgrundlag med definition af nøglebegreber, udfordringer, målgrupper, aktører, kompetenceniveauer for vejledere, interventioner og ansvar.

Det fremgår imidlertid samtidig af evalueringen, at selv om Inatsisartutloven af 2013 er et gennemtænkt og nyttigt stykke lovgivning, er dens fulde potentiale ikke blevet udfoldet, da mange spørgsmål ikke er defineret i detaljer. Evalueringsrapporten indeholder i den forbindelse en række konklusioner og anbefalinger om reguleringsbehov, som har aktualiseret overvejelser, som bl.a. adresseres på grundlag af forslaget.

Evalueringsrapporten anbefaler ikke større organisatoriske ændringer, men det fremgår af evalueringen, at visse spørgsmål ikke er blevet adresseret, og i ganske få tilfælde åbner lovbestemmelserne mulighed for yderligere handlinger, som dog stadig er udestående, og som skal behandles for at gøre det muligt for lovens intentioner at blive realiseret. Det anføres i forlængelse heraf i evalueringen, at det kan ske i form af en revision af selve Inatsisartutloven og gennem andre instrumenter som bekendtgørelser, instruktioner, resultatkontrakter, autoritative arbejdsprocedurebeskrivelser osv.

Evalueringsrapporten påpeger endvidere, at Center for National Vejlednings opgaver og sta-

tus ikke er lovgivningsmæssigt tilstrækkeligt præciseret, herunder i forhold til centraladministrationen, og at der bør affattes detaljerede retningslinjer for den opsøgende vejledning af ugemålsgruppen.

Desuden er det i evalueringsrapporten anført, at de eksisterende bekendtgørelser for uddannelsesinstitutionerne bør gennemgås med henblik på at fastlægge mere detaljerede retningslinjer i forhold til gennemførelses- og overgangsvejledning.

Det er desuden anført, at der kan være en risiko for, at vejledningsopgaver på uddannelsesinstitutionerne og Majoriaq-centrene ikke prioriteres tilstrækkeligt på grund af pres fra andre opgaver, idet vejledningsopgaverne ikke er øremærkede.

Herudover bemærkes det, at der er behov for at færdiggøre arbejdet i forhold til IT Reg-systemet og at oprette en virtuel ”one-stop-shop” vejledningsportal med henblik på at sikre, at vejledere og brugere af vejledning ikke skal shoppe rundt for at finde relevante oplysninger og materialer.

Det anføres herudover, at der savnes en afklaring af kontaktflader mellem de forvaltningsenheder, som varetager de forskellige typer af vejledning.

Endelig fremgår det, at der bør affattes principper for kvalitet i vejledning, tilskyndes til kvalitetsstrategier og udarbejdes en national vejledningsstrategi.

1.2. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Det lovforberedende arbejde blev iværksat på baggrund af en vurdering af de reguleringsbehov, som evalueringsrapportens konklusioner og anbefalinger aktualiserede. Dette omfattede udover spørgsmålet om reguleringens nødvendighed også en stillingtagen til, om de enkelte reguleringsbehov skulle imødekommes gennem lovgivningsmæssige initiativer, administrativt, eller om de påpegede reguleringsbehov kan adresseres ved en mere hensigtsmæssig organisering af vejledningsaktiviteterne.

Vurderingen af regeludarbejdelsesbehovet blev således konkret foretaget med afsæt i de nedenfor nævnte 10 specifikke anbefalinger, der er oplistet i rapporten om evaluering af vejledningsindsatsen, og som har som mål at forbedre de eksisterende bestemmelser, således at intentionerne i Inatsisartutloven af 2013 fuldt ud kan realiseres.

1.2.1. Opfølgning på udestående spørgsmål i Inatsisartutloven om vejledning

Det anføres i rapporten, at selv om Inatsisartutloven fra 2013 er et gennemtænkt og nyttigt stykke lovgivning, har den ikke haft mulighed for at udfolde sit fulde potentiale, da mange spørgsmål ikke er defineret i detaljer. Det anføres endvidere i rapporten, at noget af dette skyldes forglemmelser, men i ganske få tilfælde åbner lovbestemmelserne mulighed for yder-

ligere handlinger, som dog stadig er udestående, og som skal udføres for at gøre det muligt for lovens intentioner at blive realiseret. Denne handling skal ikke nødvendigvis ske i form af en revision af selve Inatsisartutloven, men kan også udføres gennem andre instrumenter som bekendtgørelser, instruktioner, resultatkontrakter, autoritative arbejdsprocedurebeskrivelser osv. Dette er en generel anbefaling, der underbygger nogle af nedenstående punkter som individuelle anbefalinger.

I forhold til denne anbefaling skal det bemærkes, at nærværende forslag til lovændring må anses som en efterlevelse af anbefalingen. Endvidere er det hensigten at supplere de gældende regler med en bekendtgørelse på området.

1.2.2. Afklaring af Center for National Vejlednings opgaver og status

Med hensyn til anbefalingen om at sikre en afklaring af Center for National Vejlednings opgaver og status anføres det også i rapporten, at centret ikke har nogen officielle beføjelser, og det er heller ikke klart, om centret er en integreret del af departementet eller en uafhængig offentlig institution med en vis autonomi. I forlængelse heraf anføres det, at det kan overvejes, om centret skal være en uafhængig organisation med et bestyrelsesråd med repræsentanter fra både departementer såvel som interessenter.

Det skal imidlertid hertil bemærkes, at centret er angivet udtrykkeligt i den gældende Inatsisartutlov om vejledning som en mulig institution, med hvilken Naalakkersuisut kan løfte de i §§ 3-5 og § 8 nævnte opgaver eller dele heraf. Som anført i indledningen er der således ikke en forpligtelse til at etablere centret, og det er heller ikke i Inatsisartutloven fastsat, hvilke af de forpligtelser, der påhviler Naalakkersuisut, centret skal varetage. En yderligere regulering af centrets juridiske status antages at involvere et udredningsarbejde, som involverer øvrige instanser og interessenter, herunder i forhold til samarbejde med andre institutioner og myndigheder. Det kan samtidig tilføjes, at der aktuelt pågår overvejelser om samling af en række forvaltningsfunktioner, som kan berøre centrets opgaver. Derfor findes det ikke hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at ændre centrets juridiske status.

1.2.3. Udkast til autoritative retningslinjer for den opsøgende vejledning af ungemålgruppen

Det anføres i evalueringsrapporten, at bestemmelserne i vejledningsloven om opsøgende vejledning aldrig er blevet beskrevet detaljeret, og det er derfor op til det enkelte Majoriaq-center og kommunen at beslutte, hvordan og hvor ofte de gør det. Endvidere anbefales det, at regler og retningslinjer skal fastlægges på nationalt niveau for at sikre kvalitet og undgå mangler i vejledningen. Anbefalingen har ikke udmøntet sig i forslaget, idet der allerede er hjemmel i Inatsisartutlovens § 18, stk. 2, til at imødekomme anbefalingen. Planen er derfor netop at fastsætte nærmere regler om den opsøgende vejledning i en bekendtgørelse.

1.2.4. Gennemgang af eksisterende bekendtgørelser for uddannelsesinstitutionerne med henblik på fastlæggelse af mere detaljerede retningslinjer

Det anføres i evalueringsrapporten, at selv om uddannelsesinstitutionerne tildeles ansvaret for vejledning om overgange og fastholdelse, er der ingen detaljerede beskrivelser af, hvordan dette skal gøres, bortset fra "i overensstemmelse med eksisterende regler". Det tilføjes, at sådanne regler imidlertid ikke findes, da bekendtgørelserne for f.eks. gymnasie- og erhvervsuddannelserne modarbejder loven og kun indeholder ekstremt rudimentære bestemmelser for vejledningen. Endvidere anføres det, at uddannelsesinstitutionerne heller ikke, ligesom Majoriaq-centrene er forpligtiget til kun at bruge uddannede vejledere eller til at give oplysninger om arten og omfanget af deres vejledningsaktiviteter. Det bør overvejes at skabe en form for incitament for uddannelsesinstitutionerne til også at udvide deres vejledning til elever, der falder fra, for at sikre, at disse ikke overlades til sig selv, men engagerer sig på en meningsfuld måde i uddannelsesaktiviteter.

Den i evalueringsrapporten nævnte problemstilling er i forslaget adresseret ved at fastsætte nogle rammer i Inatsisartutloven for den vejledning, som uddannelsesinstitutionerne efter Inatsisartutloven er forpligtet til at yde. Dette skal herefter suppleres af en regelfastsættelse på bekendtgørelsesniveau for hver enkelt uddannelsestype med hjemmel i de respektive uddannelseslove.

Endvidere udvides kravet i Inatsisartutlovens § 12, stk. 2, til også at gælde i forhold til vejlederne på skolerne og uddannelsesinstitutionerne på samme vis, som det efter bestemmelsen gælder for de kommunale vejledere. Det fremgår i den forbindelse af den gældende vejledningslovs § 12, stk. 2, 1. pkt., at vejledningen skal varetages af personer, der har en uddannelses- og erhvervsvejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut, eller som kan dokumentere et tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau.

Det er i forlængelse heraf også fundet hensigtsmæssigt at foreslå, at også skolerne og uddannelsesinstitutionerne skal være pålagt en indberetningsforpligtelse på samme vis som Majoriaq-centrene, jf. Inatsisartutlovens § 13, stk. 1.

1.2.5. Øremærkning af vejledningsopgaver på uddannelsesinstitutionerne og Majoriaq-centrene for at sikre, at de ikke kommer under pres fra andre opgaver

Det anføres i evalueringsrapporten, at ved kun at definere vejledning i meget brede og generelle termer, der trods kvantificering, er der en risiko for, at udførelsen af vejledningsopgaver bagatelliseres af udbydere, der har mange andre opgaver at løse - hvilket er tilfældet for både uddannelsesinstitutionerne og Majoriaq-centrene. For sidstnævnte tilfælde er deres finansiering i vid udstrækning afhængig af resultatkontrakter med Naalakkersuisut, hvor vejledning ikke får en særlig fremtrædende rolle; en ting, der logisk set får centrene til at fokusere deres opmærksomhed på de spørgsmål, hvor kravene i kontrakten er mere praktiske. Derfor

skal vejledningsopgaver gives større opmærksomhed i disse kontrakter. I uddannelsesinstitutionerne har vejledere normalt også undervisningsforpligtelser, og selvom mængden af arbejdstid, der er afsat til vejledning, ofte er specificeret i deres arbejdskontrakter, er grænserne flydende, når aktiviteter ikke er klart defineret. Ansættelse af vejledere på heltidsaftaler ville løse dette, men kan føre til reduceret fleksibilitet især i mindre institutioner.

Som det også fremgår af den nævnte problemstilling, bør spørgsmålet adresseres ved løsningsforslag, som ikke er knyttet op på regelstyring. Derfor har det været vurderingen, at denne anbefaling ikke skal realiseres på grundlag af forslaget.

1.2.6. Færdiggørelse af arbejdet på IT Reg-systemet

Det anbefales i evalueringsrapporten, at arbejdet med IT Reg-systemet skal færdiggøres. Det anføres i den forbindelse, at IT Reg-systemet som sådant er i et avanceret udviklingsstadium, men skal finjusteres og i nogle tilfælde forenkles for at gøre det mere logisk og intuitivt for brugerne. Det tilføjes, at det også er nødvendigt at finde den rette balance mellem at være et administrativt værktøj på individets niveau for vejledere og sagsbehandlere og et datagenerende værktøj på et samlet niveau til udvikling af vejledningsindsatsen. Især sidstnævnte funktion er ikke operationel på dette tidspunkt, da uregelmæssige indtastningsmetoder fra forskellige brugere gør dataene upålidelige. Endelig anføres det, at vurdering af omfanget og effektiviteten af vejledningssystemet imidlertid er en nødvendighed i udviklingen af retningslinjer og praksis.

Anbefalingen angår ikke forhold, som er egnet til at gøres til genstand for lovregulering. Derfor har anbefalingen ikke foranlediget initiativer i forhold til forslaget. Anbefalingen vil i stedet blive adresseret i forbindelse med den fortsatte udvikling af IT Reg-systemet.

1.2.7. Oprettelse en virtuel "one-stop-shop" vejledningsportal

Det anbefales i evalueringsrapporten at etablere en virtuel One-stop-shop vejledningsportal. Der henvises bl.a. til, at der i øjeblikket er flere websites, der tilbyder vejledningsrelateret information til praktikere og borgere. Men ingen af disse er i indhold og omfang helt i stand til at klare opgaven. Vejledere og brugere af vejledning skal derfor shoppe rundt for at finde de oplysninger og det materiale, de har brug for, hvilket skaber forvirring og unødigt tidsforbrug. Derudover er funktionalitet nogle steder problematisk, og oplysninger mangler eller opdateres ikke. Denne situation er forårsaget af det faktum, at vejledningen er opdelt på adskillige aktører og interessenter, der hver især prøver at opsætte deres egen version snarere end at samle ressourcerne, og det skal overvejes, om denne opgave kan udføres af en aktør, f.eks. Centret for National Vejledning. En velfungerende portal med opdateret information er især vigtig for brugere i fjerntliggende bygder uden fysisk adgang til vejledere. Selvom internetforbindelsen i øjeblikket er begrænset med hensyn til dækning og tilgængelighed, især for mere fjerntliggende bygder, kan der ikke være nogen tvivl om, at dette vil forbedre sig i fremtiden, hvilket åbner for nye muligheder med virtuel vejledning. Af hensyn til brugervenlighed

kan det overvejes at oprette to portaler - en til brugerne af vejledningstjenester og en anden for vejlederne.

Det er i forbindelse med forslaget affattelse lagt til grund, at der ikke er tale om en anbefaling, som umiddelbart knytter sig til regelstyring, hvorfor det ikke giver anledning til tiltag i relation til regeludarbejdelse. Naalakkersuisut vil i den forbindelse gennem instrukser kunne bestemme, hvordan vejledningsportalen skal opbygges.

1.2.8. Afklaring af kontaktfladerne mellem vejledningstjenesterne

Det anbefales i evalueringsrapporten, at de opgave- og funktionsmæssige afgrænsninger mellem de forskellige vejledningsenheder bør præciseres. Det anføres i den forbindelse, at selv om ansvarsområderne er defineret i loven, er der tilfælde, hvor det er uklart, hvem der gør hvad, hvilket kan føre til misforståelser, der resulterer i enten ingen dækning eller spild af ressourcer. Som eksempel henvises til overgangs- og fastholdelsesvejledning, hvor ansvaret ligger hos uddannelsesinstitutionerne, men hvor Majoriaq er forpligtet til at assistere. Det tilføjes, at dette vil kunne sikres på grundlag af generelle retningslinjer, der angiver de overordnede rammer (ansvar, ressourcer), som derefter kan forhandles på kommunalt niveau, hvor de lokale vejledningsnetværk skaber en passende platform for sådanne aftaler, der skal indgås. Samtidig anføres det, at den nuværende ordning med ansøgninger til uddannelser bør ændres således, at Majoriaq-centre tilbyder rådgivning til ansøgere, men at uddannelsesinstitutionerne har ansvaret for behandling af ansøgningerne.

Det er i den forbindelse blevet vurderet, at anbefalingen bør imødekommes administrativt på grundlag af en udnyttelse af bemyndigelsen i vejledningslovens § 19, stk. 5. Der vil herefter i bekendtgørelsesform kunne foretage en præcisering af samarbejdet mellem uddannelsesinstitutionerne og de kommunale myndigheder, herunder navnlig i forhold til overgangsvejledning.

1.2.9. Formulering af principper for kvalitet i vejledning og tilskyndelse til kvalitetsstrategier

Det anbefales i evalueringsrapporten, at der udarbejdes et sæt kvalitetsprincipper for vejledning med henblik på at sikre en fælles bevidsthed blandt aktører og interessenter om, hvad god vejledning er, og hvordan denne kan opnås. Denne opgave afspejles allerede i en vis udstrækning i den gældende Inatsisartutlov og andre steder, f.eks. i læseplanen for vejledergrunduddannelsen, men det anbefales, at disse bestræbelser bør tages videre og synliggøres i form af et sæt principper, der kort og godt giver et overblik over god vejledning. Endvidere anføres det, at vejledningstjenester bør afspejle disse i kvalitetssikringsstrategier, der er udarbejdet på organisatorisk niveau.

Eftersom der ikke er tale om en anbefaling, som er knyttet op på regelstyring, er anbefalingen ikke blevet adresseret i forslaget. Det skal i øvrigt bemærkes, at der i den gældende

Inatsisartutlovs kapitel 3 allerede er fastsat bestemmelser om rammer for vejledningen. Der vil herudover kunne foretages yderligere præciseringer i form af vejledninger herom.

1.2.10. Udarbejdelse af en national strategi for vejledningen

Endelig indeholder evalueringsrapporten en anbefaling om udarbejdelse af en national strategi for vejledningen. Det anføres i den forbindelse, at der er mange spørgsmål i forhold til vejledning, der kræver udvikling, men at ressourcerne er begrænsede. Det anføres i forlængelse heraf, at en national vejledningsstrategi burde udarbejdes ved bestemte intervaller - f.eks. hvert andet år. Der nævnes i den sammenhæng en strategi, der identificerer og prioriterer de opgaver, der skal løftes, og fastlægger tidsrammer for deres færdiggørelse. Det tilføjes samtidig i evalueringsrapporten, at et forslag til en national strategi bør udarbejdes af den største interesse i Grønlands Vejledningsråd og vedtages (med mulige ændringer og tilføjelser) af Grønlands regering.”

Anbefalingen er blevet adresseret ved at indarbejde en bestemmelse i forslaget, hvorefter Naalakkersuisut forpligtes til at få udarbejdet en national vejledningsstrategi.

2. Hovedpunkter i forslaget

a) Gældende ret

Gældende ret består af Inatsisartutlov nr. 4 af 29. november 2013 om uddannelses- og erhvervsvejledning som ændret ved Inatsisartutlov nr. 12 af 27. november 2018.

Lovændringen i 2018 etablerede det materielle hjemmelsgrundlag for den psykologiske og sociale rådgivning, herunder terapeutiske behandling, ved tilføjelse af denne opgave i opstillingen af vejledningsopgaver i vejledningslovens § 18, stk. 1, og ved tilføjelse i vejledningslovens § 3 om, at det påhviler Naalakkersuisut at sørge for denne opgave.

Udover Selvstyrets bekendtgørelse nr. 3 af 9. marts 2015 om opgaver og forretningsordenen for Grønlands vejledningsråd er der ikke udstedt administrative regler med hjemmel i vejledningsloven.

I forhold til Naalakkersuisuts centrale ansvar fremgår det af vejledningslovens § 6, at Naalakkersuisut kan etablere et nationalt vejledningscenter til at varetage nogle af de opgaver, eller dele heraf, som det i henhold til vejledningsloven påhviler Naalakkersuisut at løse.

Der er i øvrigt tale om en såkaldt ”kan-bestemmelse”, som derfor ikke forpligter Naalakkersuisut til at etablere et sådant center. Det fremgår i øvrigt af de almindelige bemærkninger til vejledningsloven, at centret i givet fald vil være umiddelbart underlagt centraladministrationen.

Det fremgår af vejledningslovens § 3, at Naalakkersuisuts vejledningsopgaver omhandler evaluering, udvikling, samordning af vejledningsindsatsen og information om vejledning, herunder i form af etablering og drift af en virtuel vejledningsportal. Derudover påhviler det Naalakkersuisut at udarbejde og distribuere vejledningsmateriale, at sikre uddannelse og efteruddannelse af vejledere, at sørge for supervision i forhold til lokale vejledningscentre, erfarings- og vidensdeling og at yde støtte til netværksdannelse, herunder ved etablering af et nationalt dialogforum. Derudover skal Naalakkersuisut sørge for psykologisk og social rådgivning.

I den udstrækning, at Naalakkersuisuts opgaver skal varetages gennem et vejledningscenter, som det er tilfældet i dag, løser centret følgende opgaver:

- evaluering og udvikling af vejledningsindsatsen
- samordning af vejledningen
- information om vejledning, herunder i form af etablering og drift af en virtuel vejledningsportal
- udarbejde og distribuere vejledningsmateriale
- sikre uddannelse og efteruddannelse af vejledere
- sørge for supervision i forhold til lokale vejledningscentre
- erfarings- og vidensdeling
- yde støtte til netværksdannelse, herunder ved etablering af et nationalt dialogforum
- sørge for psykologisk og social rådgivning, herunder terapeutisk behandling til uddannelsessøgende, der er i gang med en uddannelse eller opkvalificeringsforløb under Majoriaq

Det kan i øvrigt ud fra ovennævnte udledes, at Naalakkersuisut f.eks. gennem vejledningscentret skal kunne yde rådgivning og generel støtte i forhold til de kommunale vejledningsenheders vejledning.

Med hensyn til angivelse af institutionelle rammer for kommunernes vejledningsopgaver fremgår det af vejledningslovens § 11, stk. 1, at det påhviler kommunalbestyrelsen med henblik på at samordne, styrke og målrette vejledningen at sørge for etablering og drift af et kommunalt vejledningscenter. Det fremgår desuden af bestemmelsens stk. 2, at kommunalbestyrelsen skal sikre, at det kommunale vejledningscenter ved varetagelsen af sine vejledningsopgaver i henhold til loven samarbejder med den kommunale arbejdsformidling, jf. landstingsforordning om arbejdsformidling m.v.

Bestemmelsen er affattet som en forpligtelse for kommunalbestyrelserne til at etablere et kommunalt vejledningscenter.

Med hensyn til de kommunale opgaver fremgår det af vejledningslovens § 9, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at der ydes vejledning efter loven til borgerne i kommunen bortset fra gennemførelses- og overgangsvejledning til uddannelsessøgende, hvor vejledningen foretages efter de regler, der gælder for den pågældende uddannelse.

Det skal hertil bemærkes, at overgangsvejledning omhandler den vejledning, der knytter sig til overgangene fra en uddannelse til en anden eller fra uddannelse til beskæftigelse, jf. vejledningslovens § 2, nr. 4. Gennemførelsesvejledningen begrænser sig derimod til anvisning, rådgivning m.v., som sker i tilknytning til den konkrete uddannelse, jf. § 2, nr. 3. Denne type vejledning har som altovervejende hovedregel til formål at sikre den vejledte optimale betingelser for at gennemføre den aktuelle uddannelse.

Desuden er der i vejledningslovens 13, stk. 1, til brug for forvaltningen af vejledningsindsatsen og målretning af initiativerne i forhold til uddannelses- og arbejdsmarkedsmæssige målsætninger fastsat regler om kommunalbestyrelsens pligt til at registrere og indberette til Naalakkersuisut oplysninger på individniveau om kommunalbestyrelsens vejledningsindsats og om borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmæssige status med henblik på etablering af et nationalt datagrundlag.

Der gælder imidlertid ikke en tilsvarende bestemmelse i forhold til Selvstyrets uddannelsesinstitutioner udover bestemmelsen i § 13, stk. 2, hvorefter Naalakkersuisut under henvisning til de formål, der er nævnt i stk. 1, kan pålægge bl.a. uddannelsesinstitutionerne at indberette oplysninger om institutionernes vejledningsindsats. § 13, stk. 2, omfatter dog alene uddannelsesinstitutionerne, herunder også uddannelsesinstitutioner uden for Selvstyret i form af selvejende institutioner, men ikke kommunalbestyrelserne.

For så vidt angår overgangsvejledningen fremgår det af § 19, stk. 2, at de lokale vejledningscentre, som altså i dag er Majoriaq, skal bistå uddannelsesinstitutionerne med forberedelse og gennemførelse af overgangsvejledning. Uanset Majoriaqs involvering er det imidlertid uddannelsesinstitutionens ansvar at sikre sig, at vejledningen gennemføres. Bestemmelsen afspejler det forhold, at uddannelsesinstitutionerne efter de regler, der gælder for den enkelte uddannelse, også er forpligtet til at yde overgangsvejledning.

Endvidere fremgår det af vejledningslovens § 25, at Naalakkersuisut indgår en resultatkontrakt med kommunalbestyrelsen om varetagelse af vejledningsopgaverne i henhold til loven. Denne skal omfatte målene for den kommunale vejledningsindsats, beskrivelse af forudsætningerne herfor og indeholde konkrete resultatmål for vejledningen, ligesom Naalakkersuisut vil kunne sanktionere manglende opfyldelse af konkrete resultatmål ved reduktion i bloktilskuddet til kommunerne.

Kommunalbestyrelsens, herunder Majoriaqs opgaver kan sammenfattende angives således:

- vejledning efter loven til alle borgere i kommunen
- sikre uddannelseshandleplaner til særligt udsatte unge
- opsøgende vejledning i forhold til ungemålgruppen
- registrering og indberetning af relevante oplysninger
- oprette og drive kommunale vejledningscentre, der samarbejder med den kommunale - ar-

bejdsformidling og det kommunale skolevæsen

- sikre, at handleplanerne fra folkeskolen følger eleven i dens videre uddannelsesforløb
- sikre, at den lokale vejledning ydes af kvalificerede vejledere under egnede fysiske rammer

De ovenfor nævnte opgaver skal sammenholdes med Selvstyrets centrale opgaver, jf. vejledningslovens § 3 og det forhold, at uddannelsesinstitutionerne, som henhører under Selvstyret, har ansvaret for, at der ydes gennemførelsesvejledning og overgangsvejledning ved inddragelse af det kommunale vejledningscenter.

Det fremgår af vejledningslovens § 2, nr. 7, at opsøgende vejledning er den vejledning, der foretages gennem opsøgende aktiviteter i form af uopfordret henvendelse til den enkelte borger. Det fremgår samtidig af § 20, stk. 2, at det er en kommunal opgave at foretage opsøgende vejledning for unge, der efter endt folkeskole eller tilsvarende undervisningspligtigt forløb ikke har påbegyndt en uddannelse eller erhverv, eller som har afbrudt et uddannelsesforløb. Der er herudover ikke fastsat yderligere regler om den opsøgende vejledning, eksempelvis i bekendtgørelsesform.

Endvidere er der ikke i bekendtgørelsesform fastsat mere detaljerede retningslinjer i forhold til uddannelsesinstitutionernes gennemførelses- og overgangsvejledning, og der er heller ikke fastsat regler om eksempelvis Majoriaq-centrenes eller uddannelsesinstitutionernes prioritering af vejledningsopgaver.

Vejledningsloven indeholder ikke regler om udarbejdelse og anvendelse af særlige IT-systemer, herunder eksempelvis IT Reg-systemet, eller om oprettelse af en virtuel ”one-stop-shop” vejledningsportal med henblik på at sikre fyldestgørende indhentelse af viden og materiale for vejledere og brugere af vejledning.

Udover vejledningslovens regler fremgår det af § 1 i Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 16. oktober 2007 om evaluering af Piareersarfiit centrenes opgavevaretagelse m.v., at kommunen til at styrke arbejdsmarkedsindsatsen og uddannelsesniveaet i kommunen kan oprette et Piareersarfiik center med henblik på at varetage opgaver om bl.a. vejledning om uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder. Som det fremgår, er der tale om en ”kan-bestemmelse”, hvorfor bekendtgørelsen ikke i sig selv forpligter kommunalbestyrelsen til at etablere f.eks. et vejledningscenter. Bekendtgørelsen omhandler, som det også fremgår af titlen evaluering af de daværende Piareersarfiit-centres (nu Majoriaq-centre) opgavevaretagelse og de oplysninger, der til brug for evalueringen skal indhentes.

Endelig kan nævnes § 1 i Inatsisartutlov nr. 28 af 9. december 2015 om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre, hvoraf det fremgår, at hver kommune skal oprette 1 job-, vejlednings- og opkvalificeringscenter i hver by i kommunen. Det fremgår i forlængelse heraf af lovens § 2, nr. 4, 5 og 6, at centrene bl.a. har til opgave at varetage vejledning og administration af ansøgere til uddannelsesområdet, samarbejde med folkeskolen om vejledning af folkeskolens

ældste klassetrin og tilbyde karrierevejledning m.m. Endvidere fremgår det af lovens § 5, stk. 1, at centrene drives på grundlag af en resultatkontrakt med Naalakkersuisut. Det skal hertil bemærkes, at Inatsisartutloven om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre først og fremmest omhandler centre, der som sådan pålægges bestemte opgaver, hvoraf vejledning alene er en af opgaverne. Den nævnte Inatsisartutlov indeholder også en bestemmelse om indhentelse af statistiske oplysninger som led i tilsynsbeføjelsen. Inatsisartutloven om vejledning omhandler derimod vejledning generelt, herunder både i forhold til Selvstyrets uddannelsesinstitutioner og kommunernes vejledningsindsats i relation til Majoriaq og folkeskolen. Endvidere knytter Inatsisartutloven om job-, vejlednings- og opkvalificeringscentre sig tæt op ad arbejdsmarkedsrelaterede spørgsmål, hvorimod vejledningsloven i højere grad tager afsæt i uddannelsessystemet.

b) Forslaget

Forslaget har som anført i indledningen til formål at indarbejde nogle af evalueringsrapportens anbefalinger i den gældende Inatsisartutlov om vejledning.

Dette sker for det første ved tilføjelsen i forslagets nr. 1, hvorefter Naalakkersuisut forpligtes til at udarbejde en national vejledningsstrategi.

På baggrund af det anførte under afsnit 1.2.4 i hovedlinjerne i lovforberedelsen om fastlæggelse af mere detaljerede retningslinjer for uddannelsesinstitutionernes vejledning er vejledningslovens § 10 om uddannelsesinstitutionernes forpligtelse til at yde gennemførelses- og overgangsvejledning blevet udbygget til at omfatte 4 stykker. Dette er sket med henblik på at kvalificere uddannelsesinstitutionernes vejledning, både i forhold til formål, beskaffenhed og uddannelses- og kompetencemæssige krav til de personer, der varetager vejledningen. De uddannelses- og kompetencemæssige krav svarer i øvrigt til, hvad der i dag gælder for Majoriaq-centrenes vejledning, jf. vejledningslovens § 12.

I forlængelse heraf foreslås den gældende vejledningslovs § 13, stk. 1, ændret til også at omfatte Selvstyrets uddannelsesinstitutioner. Det foreslås således, at også uddannelsesinstitutionerne skal forpligtes til at registrere og indberette til Naalakkersuisut oplysninger på individniveau om kommunalbestyrelsens vejledningsindsats og om borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmæssige status med henblik på etablering af et nationalt datagrundlag.

Forslaget indeholder endelig i § 2 en ikrafttrædelsesbestemmelse. Ikrafttrædelsestidspunktet er fastsat til 1. januar 2022. Der er i den forbindelse indsat en overgangsbestemmelse i forhold til personer, der på ikrafttrædelsestidspunktet er ansat som vejledere på uddannelsesinstitutionerne.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Flere af forslagets bestemmelser omfatter i vid udstrækning præciseringer af det materielle hjemmelsgrundlag for vejledningsindsatsen, herunder regulering af rammerne for den vejled-

ning, der allerede foretages i dag. Endvidere er der tale om bestemmelser, hvis indhold vurderes at kunne realiseres ved organisatoriske tilpasninger ud fra det gældende bevillingsgrundlag.

Dette gælder bl.a. forslaget nr. 1, hvorefter Naalakkersuisut forpligtes til at udarbejde en national vejledningsstrategi, hvilket eksempelvis vil kunne ske gennem Center for National Vejledning.

Det skal tilsvarende bemærkes, at § 10, stk. 2 og 3, i forslaget nr. 2 vedrørende en kvalificering af uddannelsesinstitutionernes gennemførelses- og overgangsvejledning alene præciserer, hvordan gennemførelses- og overgangsvejledningen skal foretages, herunder forhold, som vejlederne i den sammenhæng bør tage særligt hensyn til. Der er således tale om en regulering af den måde, som de eksisterende vejledningsopgaver skal udføres, hvorfor bestemmelserne ikke er udtryk for, at uddannelsesinstitutionerne pålægges nye opgaver.

Derimod antages § 10, stk. 4, i forslaget nr. 2, hvor der stilles kvalifikationskrav til de personer på uddannelsesinstitutionerne, som arbejder med vejledning i form af gennemførelses- og overgangsvejledning, at kunne medføre visse økonomiske konsekvenser for de pågældende institutioner og for Center for National Vejledning. Dette vil i givet fald gælde i forhold til nyansættelser, der skal foretages efter forslaget ikrafttrædelse.

De økonomiske konsekvenser i forhold til § 10, stk. 4, i forslaget nr. 2 er beregnet ud fra personaleomsætningen på Selvstyrets uddannelsesinstitutioner i de seneste 5 år, hvor der er blevet ansat 35 vejledere. Af disse havde 25 ikke en uddannelses- og erhvervsvejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut. Det er på den baggrund blevet anslået, at op til 5 nye vejledere om året fordelt på de 15 uddannelsesinstitutioner skal gennemføre en sådan vejlederuddannelse, medmindre de kan dokumentere et tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau. Hertil kommer, at Naalakkersuisut efter ansøgning herom fra uddannelsesinstitutionen kan tillade, at vejledningen midlertidigt varetages af en person, der har andre vejledningsfaglige kvalifikationer, når den pågældende vejleder er i gang med eller agter at gennemføre en uddannelses- og vejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut. Hvis 5 personer årligt skal gennemføre den i forslaget påkrævede vejlederuddannelse, vil dette medføre udgifter for de relevante institutioner i form af løndækning til vikartimer og dagpenge til de nyanstattede vejledere i forbindelse med deres opkvalificeringsforløb. Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at den nuværende vejlederuddannelse varer et år og består af 4 moduler á en uge og 2 eksamensdage. Når rejsedage medtages, anslås det, at uddannelsen vil lægge beslag på vejlederen i 40 dage i alt på et år. Dette vil være ensbetydende med udgifter til dagpenge i 40 dage på et år og vikardækning på 40 dage på et år. I forhold til dagpengesatser omfatter disse kr. 141,75 per døgn med fuld forplejning, hvor forplejningen afholdes af Center for National Vejledning. Dagpengene vil således for 1 vejleder udgøre i alt kr. 5.670 for de 40 dage, som skoleopholdet vil medføre. Herudover kommer vikarløn for 1 måned og 10 dage for enten AC-ansatte vikarer på kr. 39.271,56 eller for AK-ansatte vikarer på kr. 28.369,55.

Dette vil i alt udgøre udgifter for hver vikar på kr. 44.941,56, hvis vikaren er ansat på AC-overenskomst og kr. 34.039,55, hvis vikaren er ansat på AK overenskomst. Samlet vil dette medføre en udgift på i alt kr. 224.707,80 for 5 vikarer årligt på AC-overenskomst, som vil være det maksimale beløb (eller kr. 170.197,80, hvis der er tale om vikarer på AK-overenskomst). Eftersom der er tale om 5 vikarer fordelt på 15 uddannelsesinstitutioner, er det nødvendigt beregningsmæssigt at fordele den samlede udgift jævnt på institutionerne, hvilket vil medføre en årlig udgift per institution på kr. 14.980,52. På den baggrund vurderes det, at § 10, stk. 4, i forslaget nr. 2 vil medføre en årlig udgift for hver uddannelsesinstitution på maksimalt kr. 14.980,52.

For så vidt angår forslaget nr. 3 om uddannelsesinstitutionernes pligt til at indberette oplysninger på samme vis som for Majoriaq-centrene, jf. Inatsisartutlovens § 13, stk. 1, skal det bemærkes, at uddannelsesinstitutionerne allerede indsender en række oplysninger på baggrund af de opgaver, der løses i forbindelse med institutionernes almindelige virksomhed, herunder i forhold til bevillingsgrundlag i relation til aktivitetstal, antal uddannelsessøgende på de enkelte uddannelser, administration af uddannelsesstøtteregler m.m. Desuden kan Naalakkersuisut allerede på det foreliggende regelgrundlag afkræve institutionerne relevante oplysninger, herunder til brug for udøvelse af Naalakkersuisuts tilsyn. Dette kan også omfatte oplysninger, der vil kunne anvendes som datagrundlag med henblik på at effektivisere og målrette Naalakkersuisuts initiativer på en række områder, herunder i forhold til uddannelses-, vejledningsmæssige og arbejdsmarkedsrelaterede indsatser. Forslaget nr. 3 er derfor en kodificering af gældende retningslinjer og praksis, som vurderes at kunne sikres ved organisatoriske tilpasninger ud fra det eksisterende ressourcegrundlag.

I forhold til tilføjelsen af kommunalbestyrelserne i § 13, stk. 2, i forslaget nr. 3 skal dette sammenholdes med, at der allerede nu er en indberetningspligt, jf. det ovenfor anførte under de almindelige bemærkninger om gældende ret. Denne indberetningspligt knytter sig til Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 19. november 2007 om kommunalbestyrelsens indberetning af oplysninger vedrørende arbejdsmarkedet, aktivering af arbejds- og uddannelsessøgende og arbejdskrafttilgangen til Grønland og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 16. oktober 2007 om evaluering af Piareersarfiit centrenes opgavevaretagelse m.v. Derudover indberetter kommunalbestyrelserne oplysninger på grundlag af resultatkontrakter. Endvidere fremgår det af § 37, stk. 2, i Inatsisartutlov nr. 15 af 3. december 2012 om folkeskolen, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 21 af 13. november 2017, at Naalakkersuisut kan afkræve kommunalbestyrelsen oplysninger, der anses nødvendige for at kunne varetage sine opgaver efter Inatsisartutloven om folkeskolen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Der forventes ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Konsekvenser for miljø, natur og folkesundhed

Forslaget indebærer ingen konsekvenser for miljøet, naturen og folkesundheden.

6. Konsekvenser for borgerne

Forslaget antages at medføre en mere brugervenlig lovgivning, idet der fastsættes udtrykkelige regler for uddannelsesinstitutionernes gennemførelses- og overgangsvejledning. I forhold til indsættelse af kompetencekrav for uddannelsesinstitutionernes vejledning svarende til, hvad der gælder for f.eks. Majoriaq, vil dette tydeliggøre både over for borgerne og uddannelsesinstitutionerne, hvad der kan forventes af den omhandlede vejledning, og det vil medføre en bedre kvalitet i opgaveløsningen.

7. Andre væsentlige konsekvenser

Forslaget har ingen andre væsentlige konsekvenser.

8. Høring af myndigheder og organisationer m.v.

Forslaget har i perioden den 18. maj 2021 til den 15. juni 2021 været offentliggjort på Grønlands Selvstyres høringsportal og været i høring hos en række høringsparter. Der henvises i den forbindelse til bilag 2 om høringen.

Bemærkninger til forslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Bestemmelsen omhandler Naalakkersuisuts forpligtelse til at udarbejde en national vejledningsstrategi. Bestemmelsens indplacering som nr. 10 blandt de opgaver, som det påhviler Naalakkersuisut at varetage, afspejler blot, at der er tale om en central opgave, idet nummereringen af opgaverne ikke skal ses som udtryk for en rangorden. På baggrund af Bureauet for Inatsisartuts lovtekniske gennemgang er bestemmelsen indsat som nr. 10 i stedet for som nr. 1, idet en række konsekvensrettelser i en række andre bestemmelser i Inatsisartutloven hermed undgås.

Som det er tilfældet med de øvrige opgaver i § 3, er det op til Naalakkersuisut selv at tilrettelægge, hvordan, herunder under hvilke institutionelle rammer, opgaverne skal udføres, hvilket også omfatter spørgsmålet om, hvorvidt det skal ske gennem et nationalt vejledningscenter.

Bestemmelsen er derudover ensbetydende med, at der til enhver tid skal være en national vejledningsstrategi, som Naalakkersuisut skal ændre, herunder udskifte eller justere efter behov. Naalakkersuisut er således forpligtet til at sikre, at vejledningsstrategien efter behov opdateres.

Til nr. 2

Bestemmelsen er en kvalificering af uddannelsesinstitutionernes gennemførelses- og overgangsvejledning, jf. ligeledes det ovenfor under de almindelige bemærkningerne anførte. Uddannelsesinstitutionerne omfatter i den forbindelse alene Selvstyrets uddannelsesinstitutioner.

Bestemmelsen er sammensat af den gældende vejledningslovs § 10, som er tilføjet en henvisning til paragraffens nye stykker i form af stk. 2-4.

Stk. 2 omhandler alene gennemførelsesvejledning og fastsætter nogle materielle krav til vejledningen, som vejlederne på uddannelsesinstitutionerne skal være opmærksomme på. De nævnte forhold omfatter i øvrigt både konkrete studierelaterede spørgsmål og forhold, som ikke nødvendigvis knytter sig direkte til den uddannelsessøgendes studieforløb. Det kan således også dreje sig om den uddannelsessøgendes private forhold, som kan gøre det svært for den pågældende at passe sin uddannelse. I den forbindelse kan vejledningen også omfatte eksempelvis vejledning om at søge bistand vedrørende personlige og psykologiske forhold eller psykologisk og social rådgivning.

Det fremgår desuden af bestemmelsens 3. pkt., at gennemførelsesvejledningen skal iværksættes så tidligt som muligt med henblik på at komme eventuelle problemer i forkøbet og afværge eller reducere skadevirkningerne af de udfordringer, som den uddannelsessøgende måtte være belastet af.

Bestemmelsens stk. 3 skal forstås således, at vejledningen i videst mulig udstrækning skal tilrettelægges med henblik på at ruste og styrke den uddannelsessøgende til selv at træffe de nødvendige valg i forhold til uddannelses- og erhvervsforløb. Herved forstås, at det skal stå klart, at de valg, der træffes, træffes af den uddannelsessøgende selv og ikke af f.eks. vejlederen. Endvidere skal beslutningerne kunne træffes på et realistisk og oplyst grundlag, således at den uddannelsessøgende ikke efterfølgende overraskes af større udfordringer, som den pågældende ikke havde forestillet sig, og som vil kunne få betydning i forhold til den pågældendes muligheder for at gennemføre uddannelsen.

Bestemmelsens stk. 4 omhandler kvalifikationskrav til uddannelsesinstitutionernes vejledere, hvorefter der vil gælde samme kvalifikationskrav for disse, som gælder for vejlederne på Majoriaq, jf. Inatsisartutlovens § 12, stk. 2.

Det fremgår af bestemmelsens 1. pkt., at vejlederen skal have gennemført en af Naalakkersuisut godkendt uddannelses- og vejlederuddannelse eller kan dokumentere et tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau for at kunne yde vejledning efter Inatsisartutloven. Kompetenceniveauet vurderes konkret af Naalakkersuisut. Som kompetenceniveau, der vil kunne godkendes af Naalakkersuisut, kan eksempelvis nævnes en udenlandsk vejledningsuddannelse. Endvidere vil en relevant universitetsuddannelse eller en socialrådgiveruddannelse efter omstændighederne også kunne komme i betragtning. Det fremgår i øvrigt af bestemmelsens

ordlyd, at tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau ikke nødvendigvis opfyldes gennem en formel uddannelse, idet dette også kan sikres f.eks. på baggrund af mangeårig beskæftigelse med vejledningsopgaver.

Desuden indeholder bestemmelsens 2. pkt. en undtagelse, som er af midlertidig karakter. Det er en betingelse for anvendelse af denne undtagelse, at der er tale om en person med visse vejledningsmæssige kompetencer, og at personen samtidig studerer til vejleder eller står umiddelbart for at skulle påbegynde en tilsvarende uddannelse. Der er således ikke tale om en permanent undtagelse, idet bestemmelsen forudsætter, at uddannelseskra­vet i bestemmelsens 1. pkt. på et tidspunkt opfyldes. Spørgsmålet om varigheden af den manglende opfyldelse af uddannelseskra­vet må vurderes konkret. Dette gælder også for spørgsmålet om, hvilke vejledningsfaglige kvalifikationer som vil kunne fritage fra opfyldelse af uddannelseskra­vet. Sådanne kvalifikationer vil navnlig omfatte mangeårigt arbejde med vejledningsopgaver.

Til nr. 3

Bestemmelsen udbygger den gældende Inatsisartutlovs § 13, som omhandler etablering af et nationalt datagrundlag på baggrund af oplysninger, der tilvejebringes gennem de enheder, som har det lokale ansvar.

Stk. 1 er ensbetydende med, at også Selvstyrets uddannelsesinstitutioner skal bidrage til, at der skabes et fælles datagrundlag med henblik på at sikre større viden om målgruppen for vejledningsindsatsen og herved danne udgangspunkt for en målrettet og effektiv vejledningsindsats. Bestemmelsens nyskabelse består i, at den gældende indberetningspligt nu også udtrykkeligt fastsættes til også at omfatte Selvstyrets uddannelsesinstitutioner.

Uddannelsesinstitutionernes indberetningspligt vil omhandle de samme oplysninger, som i dag gælder for kommunalbestyrelserne. Det vil sige oplysninger om konkrete vejledningsinitiativer og oplysninger vedrørende målgruppens cpr-numre, uddannelses- og beskæftigelsesmæssige baggrund, herunder beskæftigelsens omfang, og gennemførte og afbrudte uddannelsesforløb samt eventuelle opkvalificeringsforløb, herunder oplysninger om hvilke vejledningstilbud den enkelte har modtaget.

I stk. 2 indsættes en tilføjelse af kommunalbestyrelserne. Herefter vil Naalakkersuisut også have mulighed for at pålægge kommunalbestyrelserne at foretage indberetning af kommunale enheders vejledningsindsats, hvis pålægget udstedes med det formål at sikre en mere målrettet og individuel tilpasset vejledningsindsats. Kommunalbestyrelsernes oplysninger vil omhandle folkeskoler og Majoriaq-centres vejledningsindsatser.

Der er i øvrigt ikke foretaget ændringer i bestemmelsens stk. 3, som alene er medtaget i forslaget med henblik på at skabe overblik og sammenhæng over den foreslåede ændring af § 13 som sådan. Som konsekvens af ændringerne i bestemmelsens stk. 1 og 2 omfatter bemyndi-

gelsen nu også mulighed for at fastsætte regler om uddannelsesinstitutionernes registrering og indberetning af oplysninger vedrørende de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

Til § 2

Bestemmelsen angiver forslagets ikrafttrædelsestidspunkt. Tidspunktet er valgt ud fra hensynet til at fremme anbefalingerne i evalueringsrapporten hurtigst muligt.

Bestemmelsens stk. 2 er affattet med henblik på at respektere bestående rettigheder. Dette sker ud fra hensynet til ansatte på uddannelsesinstitutioner, der på tidspunktet for Inatsisartutlovens ikrafttrædelse varetager gennemførelses- og overgangsvejledning, selv om de ikke har en uddannelses- og erhvervsvejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut, eller kan dokumentere et tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau.

Forslaget sammenholdt med gældende lov	
<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	§ 1
	I Inatsisartutlov nr. 4 af 29. november 2013 om uddannelses- og erhvervsvejledning, som ændret ved Inatsisartutlov nr. 12 af 27. november 2018, foretages følgende ændringer:
<p>§ 3. Det påhviler Naalakkersuisut at sørge for:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) evaluering og udvikling af vejledningsindsatsen, 2) samordning af vejledningen, 3) information om vejledning, 4) udarbejdelse og distribution af vejledningsmateriale, 5) uddannelse og efteruddannelse af vejledere, 6) supervision i forhold til lokale vejledningscentre, 7) erfarings- og vidensdeling, 8) støtte til netværksdannelse, og 9) psykologisk og social rådgivning, herunder terapeutisk behandling, til uddannelsessøgende, jf. § 18, stk. 2. 	<p>1. I § 3 indsættes efter nr. 9 som nyt nummer: ”10) udarbejdelse og løbende opdatering af en national vejledningsstrategi”.</p>
<p>§ 10. Uddannelsesinstitutioner har ansvaret for, at der ydes gennemførelses- og overgangsvejledning til uddannelsessøgende. Vejledningen foretages efter de regler, der gælder for den pågældende uddannelse.</p>	<p>2. § 10 affattes således:</p> <p>” § 10. Uddannelsesinstitutionerne har ansvaret for, at der ydes gennemførelses- og overgangsvejledning til uddannelsessøgende. Vejledningen foretages efter de regler, der gælder for den pågældende uddannelse, jf. dog stk. 2-4.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uddannelsesinstitutionernes gennemførelsesvejledning skal understøtte og opbygge de uddannelsessøgendes viden, færdigheder og studiekompetencer. Dette omfatter vejledning om personlige og sociale forhold, valg af fag og niveauer i uddannelserne, fravær, motivation, karakterer, eksamens teknik, eksamensangst, studieteknik, arbejds-</p>

	<p>vaner, samarbejdsevne og trivsel på studiet og i klassen. Gennemførelsesvejledningen skal ydes som tidlig forebyggende tiltag med henblik på at sikre, at den uddannelsessøgende ikke oplever studiet som en for stor belastning og ikke kommer for langt bagud i forhold til undervisningen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Uddannelsesinstitutionernes overgangsvejledning skal sikre, at de uddannelsessøgende på et oplyst, reflekterende og realistisk grundlag kan håndtere valg af uddannelse, erhverv og karriere. Dette omfatter afklaring af kompetencer og interesser, sikring af kendskab til uddannelsernes indhold, krav, forventninger, meritmuligheder, pædagogik, kultur og miljø og arbejdsmarkedet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Gennemførelses- og overgangsvejledningen skal varetages af personer, der har en uddannelses- og erhvervsvejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut, eller som kan dokumentere et tilsvarende vejledningsfagligt kompetenceniveau. Naalakkersuisut kan efter ansøgning herom fra uddannelsesinstitutionen tillade, at vejledningen midlertidigt varetages af en person, der har andre vejledningsfaglige kvalifikationer, når den pågældende vejleder er i gang med eller agter at gennemføre en uddannelses- og vejlederuddannelse, som er godkendt af Naalakkersuisut.”</p>
<p>§ 13. Til brug for forvaltningen af vejledningsindsatsen og målretning af initiativerne i forhold til uddannelses- og arbejdsmarkedsmæssige målsætninger skal kommunalbestyrelsen registrere og indberette til Naalakkersuisut oplysninger på individniveau om kommunalbestyrelsens vejledningsindsats og om borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmæssige status med henblik på etablering af et nationalt datagrundlag.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan under henvisning til de formål, der er nævnt i stk. 1, på-</p>	<p>3. § 13 affattes således:</p> <p>” § 13. Til brug for forvaltningen af vejledningsindsatsen og målretning af initiativerne i forhold til uddannelses- og arbejdsmarkedsmæssige målsætninger skal kommunalbestyrelserne og uddannelsesinstitutionerne registrere og indberette til Naalakkersuisut oplysninger på individniveau om deres vejledningsindsats, og om borgernes uddannelses- og beskæftigelsesmæssige status med henblik på etablering af et nationalt datagrundlag.</p>

<p>lægge uddannelsesinstitutioner, frie grundskoler, efterskoler og folkehøjskoler at indberette oplysninger om institutionernes vejledningsindsats.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om registrering og indberetning af oplysninger i henhold til stk. 1 og 2, herunder om at oplysningerne kan kræves registreret og indberettet elektronisk.</p>	<p><i>Stk. 2.</i> Naalakkersuisut kan under henvisning til de formål, der er nævnt i stk. 1, pålægge kommunalbestyrelserne, uddannelsesinstitutionerne, frie grundskoler, efterskoler og folkehøjskoler at indberette oplysninger om institutionernes vejledningsindsats.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Naalakkersuisut kan fastsætte regler om registrering og indberetning af oplysninger i henhold til stk. 1 og 2, herunder om at oplysningerne kan kræves registreret og indberettet elektronisk.”</p>
	<p style="text-align: center;">§ 2</p> <p>Inatsisartutloven træder i kraft den 1. januar 2022.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 10, stk. 4, i Inatsisartutlovens § 1, nr. 2, finder ikke anvendelse på personer, der er ansat i de nævnte vejledningsfunktioner før den 1. januar 2022.</p>

Forslagets høring

Forslaget har i høringsperioden været i høring hos følgende høringsparter:

Formandens Departement

Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender

Departementet for Boliger, Infrastruktur og Ligestilling

Departementet for Råstoffer

Departementet for Landbrug, Selvforsyning, Energi og Miljø

Departementet for Sundhed

Departementet for Fiskeri og Fangst

Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked

Departementet for Børn, Unge, Familier og Justitsområdet

Departementet for Erhverv, Handel, Udenrigs og Klima

Grønlands Erhverv (GE)

SIK

Kommune Kujalleq

Kommuneqarfik Sermersooq

Qeqqata Kommunia

Avannaata Kommunia

Kommune Qeqertalik

Nuuk Internationale Friskole

NUSUKA

IMAK

AK

Nanu Børn

MIBB Bedre Børneliv (Meeqqat Inuunerissut)

MIPI - Videnscenter om Børn og Unge

Grønlands Råd for Menneskerettigheder

Institut for Menneskerettigheder

Knud Rasmussenip Højskolia

Sulisartut Højskolia

NPK

Avannaani Ilinniarnertuunngorniarfik/Nordgrønlands Gymnasium

Qeqqani Ilinniarnertuunngorniarfik/Midtgrønlands Gymnasiale Skole

Kalaallit Nunaanni Teknikimik Ilinniarfik (KTI)

Campus Kujalleq

INUILI

Grønlands Maritime Center

NI-Nuuk

Center for Sundhedsuddannelser

Ilisimatusarfik
Perorsaanermik Ilinniarfik
Fåreholderskolen
Kunstsikolen
ILI ILI
Avalak
ASG
Center for National Vejledning
MIO
Foreningen for Uddannede Socialrådgivere i Grønland (NIISIP)
Handicaptalsmanden
Mælkebøttecetret
Red Barnet
Foreningen Grønlandske Børn
Røde Kors i Grønland

Der er ved høringsfristens udløb modtaget svar fra følgende høringsparter:

Formandens Departement, Departementet for Finanser og Indenrigsanliggender, Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked, Departementet for Børn, Unge, Familier og Justitsområdet, Departementet for Fiskeri og Fangst, Qeqqata Kommunia, Kommune Kujalleq, Handicaptalsmanden, Institut for Menneskerettigheder i Danmark, Departementet for Boliger og Infrastruktur og Brancheskolernes Fællesråd, som har sendt et hørings svar sammen med GE.

Der kan i den forbindelse konstateres almindelig tilfredshed og opbakning til forslaget.

De indkomne hørings svar har i mange tilfælde knyttet sig til opfølgning på evalueringsrapporten, som forudsættes gennemført på anden vis end revision af selve Inatsisartutloven, jf. det anførte herom ovenfor i forslagets almindelige bemærkninger og evalueringsrapporten. Flere af de indkomne bemærkninger omhandler således regulering, som forudsættes realiseret på grundlag af andre instrumenter såsom bekendtgørelser, instruktioner, resultatkontrakter, autoritative arbejdsprocedurebeskrivelser osv.

Desuden har Brancheskolernes Fællesråd og GE, som har fremsendt et fælles hørings svar, anført, at det kunne overvejes at tilføje i forslagets nr. 1, at vejledningsstrategien eksempelvis opdateres. Dette er blevet indarbejdet, hvorefter opdateringsforpligtelsen nu udtrykkeligt fremgår af bestemmelsens ordlyd.

Brancheskolernes Fællesråd og GE har endvidere anført, at man ikke er enige i betragtningerne om, at lovændringen er udgiftsneutral for skolerne. I forlængelse heraf bemærkes det i det fælles hørings svar, at det på brancheskolerne vil betyde en øget administrativ arbejdsbyrde at skulle registrere og indberette vejledningsindsatsen på individuelt niveau. Skolerne har ved

flere tidligere lejligheder overtaget administrative opgaver, uden at det har medført øgede bevillinger, hvilket på sigt udhuler skolernes økonomi.

I forhold til Brancheskolernes og GE's bemærkning skal der henvises til det anførte om forslaget økonomiske konsekvenser for Selvstyrets uddannelsesinstitutioner under de almindelige bemærkninger afsnit 3 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Det anføres i den forbindelse, at § 10, stk. 4, i forslaget nr. 2 om uddannelses- og kompetencekrav til vejlederne vil medføre en årlig udgift for hver uddannelsesinstitution på maksimalt kr. 14.980,52.

Der er i samme afsnit redegjort for forslaget nr. 3 om uddannelsesinstitutionernes pligt til at indberette oplysninger på samme vis som for Majoriaq-centrene, jf. Inatsisartutlovens § 13, stk. 1. Det anføres i den forbindelse, at uddannelsesinstitutionerne allerede indsender en række oplysninger på baggrund af de opgaver, der løses i forbindelse med institutionernes almindelige virksomhed, herunder i forhold til bevillingsgrundlag i relation til aktivitetstal, antal uddannelsessøgende på de enkelte uddannelser, administration af uddannelsesstøtteregler m.m. Desuden kan Naalakkersuisut allerede på det foreliggende regelgrundlag afkræve institutionerne relevante oplysninger, herunder til brug for udøvelse af Naalakkersuisuts tilsyn. Dette kan også omfatte oplysninger, der vil kunne anvendes som datagrundlag med henblik på at effektivisere og målrette Naalakkersuisuts initiativer på en række områder, herunder i forhold til uddannelses-, vejledningsmæssige og arbejdsmarkedsrelaterede indsatser. Forslaget nr. 3 er derfor en kodificering af gældende retningslinjer og praksis, som vurderes at kunne sikres ved organisatoriske tilpasninger ud fra det eksisterende ressourcegrundlag.

Høringen har på den baggrund ikke foranlediget yderligere ændringer i forslaget.

Der henvises i den forbindelse til høringssvarskemaet (bilag 2) nedenfor, hvor samtlige høringssvar er gennemgået og kommenteret. I det omfang høringssvarene ikke omhandler forslaget, er høringssvarene ikke kommenteret.

Høringssvarnotat

	Høringspart	Bemærkninger	Kommentar til bemærkning
1	AN	Resultatet af og opfølgning på en anden relevant evalueringsrapport på området fra 2019, nemlig en rapport fra EVA om Majoriaqs vejlednings- og opkvalificeringsindsats omtales ikke. Dette forekommer uhensigtsmæs-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger. Dette skyldes, at Danmarks Evalueringsinstituts (EVA) rapport ikke omhandler vejledningslo-

		<p>sigt, og bemærkninger til lovforslaget bør også forholde sig til sidstnævnte evaluering, da der blandt andet kunne tænkes behov for eventuelle afledte forslag til bestemmelser heri.</p>	<p>ven. EVA's rapport omhandler en undersøgelse af Majoriaqcentrenes opgavevaretagelse, herunder i særdeleshed en evaluering af, hvordan og hvorvidt vejlednings- og opkvalificeringsindsatser i Majoriaq lever op til formålet om at styrke job- og uddannelsesparatheden blandt borgere, der har behov for det.</p>
1.1	AN	<p>Generelle bemærkninger</p> <p>Det er samtidigt væsentligt, at der sker en sammenhængende og effektiv opfølgning på de to evalueringsrapporter. Det er som også anført i lovforslagets almindelige bemærkninger ikke alene et spørgsmål om at ændre bestemmelser i det aktuelle lovforslag, men rækker videre og går på tværs af såvel arbejdsmarkeds- og uddannelsesområdet som mellem forskellige parter, herunder selvstyret og kommuner.</p> <p>Opfølgningen vil ud over ændringer i forslag til ændring af lovbestemmelser og udarbejdelse af følgebekendtgørelser, således kunne give behov for organisatoriske ændringer, systemtilpasninger og for bevillingsmæssige justeringer, herunder ændrede prioriteringer i opgaveløsningen. Der er således behov for en samlet plan for opfølgning, som pt. ikke foreligger, men</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Som anført i forslaget almindelige bemærkninger, er forslaget en opfølgning på rapporten "Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats" (rapporten om evaluering af vejledningsindsatsen) fra august 2019.</p> <p>Det fremgår ligeledes af forslaget almindelige bemærkninger og evalueringsrapporten, at opfølgningen på evalueringsrapporten kan gennemføres på anden vis end en revision af selve Inatsisartutloven. Dette kan således også ske på grundlag af andre instrumenter som bekendtgørelser, instruktioner, resultatkontrakter, autoritative arbejdsprocedurebeskrivelser osv.</p> <p>Endelig kan der henvises til andre initiativer som eksempelvis</p>

		<p>den bør prioriteres udarbejdet snarest af de relevante aktører, herunder involverede departementer og interessenter.</p> <p>Denne perspektivering og vejledningsproblematikkens tværsektorielle karakter anbefales tydeliggjort i de almindelige bemærkninger efter den indledende omtale af de to evalueringer.</p>	<p>”Projekt øget selvforsørgelse”, som er et tværdepartementalt projekt med inddragelse af kommunerne, der bl.a. skal sikre, at flere kommer i beskæftigelse, og at incitamenterne for selvforsørgelse styrkes.</p> <p>Det skal i forlængelse heraf bemærkes, at der i forbindelse med ”Projekt øget selvforsørgelse” er nedsat en underarbejdsgruppe, der særligt beskæftiger sig med ungemålgruppen.</p> <p>I forhold til EVA’s rapport henvises der til høringssvar nr. 1.</p>
1.2	AN	<p>Ad 1, ændring til § 3: Det foreslås her, at der skal ske en udarbejdelse af en national vejledningsstrategi</p> <p>Kommentar: Det er formålstjenligt, at der findes en <i>strategi og tilhørende plan</i> for det samlede vejledningsområde.</p> <p>Det rejser så spørgsmålet om, hvorledes vejledning skal organiseres og integreres i dels den overordnede uddannelsesstrategi og – plan, dels beskæftigelsesstrategien blandt andet i relation til den samfundsmæssigt i stigende grad vigtige og i dag uens løftede og til dels uløste opgave med den opsøgende vejledning. Det bemærkes, at Uddannelsesstrategi 2030” skulle blive færdig i løbet af 2021,</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Forslagets nr. 1 har netop til formål at forpligte Naalakkersuisut til at udarbejde en national vejledningsstrategi.</p> <p>Der henvises desuden til det anførte i kommenteringen af høringssvar nr. 1.1.</p> <p>Det skal samtidig bemærkes, at forslaget ikke konkret omhandler Uddannelsesstrategi 2030 eller Uddannelsesplan 2, men er udarbejdet på grundlag af ”Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats” (rapporten om evaluering af vejledningsindsatsen) fra august 2019</p>

		og Uddannelsesplan II i høring i juni 2021. Denne sammenhæng kan med fordel omtales i bemærkningerne til denne bestemmelse.	
1.3	AN	<p>Ad bemærkningernes afsnit 1.2.6. Færdiggørelse af arbejdet på IT reg-systemet</p> <p>Det omtales i dette afsnit blandt andet, at: <i>”Anbefalingen angår ikke forhold, som er egnet til at gøres til genstand for lovregulering. Derfor har anbefalingen ikke foranlediget initiativer i forhold til forslaget. Anbefalingen vil i stedet blive adresseret i forbindelse med den fortsatte udvikling af IT Reg-systemet.”</i></p> <p>Departementet er naturligvis opmærksom på, at IT Reg i dag er anvendt på området, men finder det hensigtsmæssigt at anvende en mere neutral omtale af et system til at løse forskellige administrative opgaver for det offentlige. Det er naturligvis ikke sikkert, at IT Reg og en videreudvikling heraf vil være den permanente platform derfor.</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Det skal i øvrigt bemærkes, at evalueringsrapportens anbefaling vedrørende IT-reg-systemet er en af de anbefalinger, som ikke adresseres gennem forslaget.</p> <p>Forslaget er i øvrigt ikke ensbetydende med, at IT-reg skal være den permanente platform for løsning af de omhandlede administrative opgaver.</p>
1.4	AN	<p>Ad rolle for Center for National Vejledning</p> <p>I Finansloven, FL2021, 40.90.13 Center for Natio-</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p>

		<p>nal Vejledning, nævnes flere gange Centrets aktiviteter på Majoriaq-centrene, hvorimod disse slet ikke nævnes i Årsrapport 2020 fra Centret.</p> <p>Det står således ikke klart, hvorledes Centrets Vejledningsaktiviteter er fordelt mellem elever tilknyttet uddannelsesinstitutioner og borgere knyttet til Majoriaq-centrene, og der er heller ikke nødvendigvis tale om en statisk rolle. Dette kunne eventuelt beskrives i de almindelige bemærkninger ud fra den nuværende rolle- og ansvarsfordeling, hvor der så gøres opmærksom på, at denne fordeling naturligvis vil kunne ændre sig ved nye behov og hensyn, som vil afspejle strategiske behov og aktiviteter som led i den samlede uddannelses- og arbejdsmarkedsplanlægning. Dette kan med fordel indgå i de almindelige bemærkninger, jf. også tidligere bemærkning.</p>	<p>I forhold til Center for National Vejlednings aktiviteter i forhold til Majoriaqcentre skal der henvises til den gældende vejledningslovs § 8, hvoraf det fremgår, at Naalakkersuisut kan benytte et vejledningscenter til at varetage en række opgaver, jf. lovens §§ 3-5 og § 8. Dette omfatter f.eks. supervision i forhold til Majoriaqcentrene samt andre aktiviteter, der kan understøtte Majoriaqcentrenes opgaveløsning.</p>
1.5	AN	<p>Ad rolle for Center for National Vejledning</p> <p>”Center for National Vejledning” burde (måske) benævnes ”Nationalt Center for Vejledning.” – Dette vil også mere direkte svare bedre til Vejledningsloven lov nr. 4 fra 2013 § 6, hvor man</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>§ 6 i vejledningsloven har alene til formål at sikre hjemmel til en lovfæstelse af en institutionel ramme for varetagelse og koordinering af den samlede vejled-</p>

		nævner muligheden for etablering (og drift) af et ”nationalt vejledningscenter”. – Derudover er det iflg. lov nr. 4 fra 2013 kommunens og uddannelsesinstitutionernes opgave at vejlede om uddannelses- og erhvervs muligheder for borgerne.	ningsindsats. Dette fremgår også udtrykkeligt af bemærkningerne til bestemmelsen. Bestemmelsen omhandler derfor ikke en bestemt institution med et bestemt navn. Naalakkersuisut har imidlertid benyttet bestemmelsen til at etablere en institution med navnet ”Center for National Vejledning”.
2	Departementet for Børn, Unge, Familier og Justitsområdet	MIIAN er enig i, at der skal indføres nærmere bestemmelser i lovgivningen om, hvordan uddannelsesinstitutionerne skal yde gennemførelses- og overgangsvejledning til uddannelsessøgende, jf. forslaget om ændring af § 10, herunder indførelse af stk. 2-4.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
2.1	Departementet for Børn, Unge, Familier og Justitsområdet	Det anbefales dog, at der tilføjes nærmere retningslinjer for vejledningen af socialt udsatte borgere. På nationalt plan er der f.eks. udfordringer med ungemålgruppen, som betegner unge mellem 16-25 år, som hverken er i arbejde eller beskæftigelse. I 2018 var 32% af de unge på landsplan en del af ungemålgruppen. For at fastholde de unge i et uddannelsesforløb, og derved give dem bedre fremtidsmuligheder, er det væsentligt at være opmærksom på, at denne gruppe kan have behov for særlig støtte og vejledning.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger. Der er hjemmel i Inatsisartutlovens § 18, stk. 2, til at imødekomme anbefalingen. Planen er derfor netop at fastsætte nærmere regler om den opsøgende vejledning i en bekendtgørelse, jf. ligeledes det anførte i de almindelige bemærkninger afsnit 1.2.3.
3	Formandens Departement	Først og fremmest finder Formandens Departement	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.

		<p>det positivt, at der med forslaget til lovændring følges op på evalueringsrapporten om uddannelses- og vejledningsindsatsen i Grønland, som Naalakkersuisut sammen med Europa-Kommissionen har taget initiativ til i 2018 og som udkom i august 2019.</p>	
3.1	Formandens Departement	<p>Det noteres, at overgangsvejledningen (sammen med gennemførelsesvejledningen) i uddannelsesinstitutionerne er blevet yderligere kvalificeret. Formandens Departement ser dog gerne, at uddannelsesinstitutioner i højere grad i overgangsvejledningen forpligtes til at opfordre de uddannelsessøgende til at komme videre i uddannelse eller beskæftigelse samt forpligtes til at være opsøgende i særlig grad til de uddannelsessøgende, som vurderes at være i risiko for ikke at komme videre i uddannelse eller beskæftigelse.</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Det ønskede er allerede indeholdt i begrebet overgangsvejledning. Det fremgår eksempelvis af den gældende vejledningslovs § 2, nr. 4, at overgangsvejledning er den vejledning, der ydes i forbindelse med overgangen fra uddannelse til videre uddannelse og i forbindelse med overgangen fra uddannelse til arbejdsliv. Herudover kan der være omstændigheder, som bevirker, at en uddannelsessøgende måske ikke i øjeblikket kan håndtere påbegyndelse af nyt studium eller beskæftigelse, idet den uddannelsessøgende måske måtte have behov for at gennemgå f.eks. et behandlingsforløb.</p>
3.2	Formandens Departement	<p>Formandens Departement noterer endvidere, at hovedparten af de 10 anbefalinger i førnævnte rapport skal gennemføres på anden vis end ved at ændre på den gældende Inatsisartutlov om</p>	<p>Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.</p> <p>Det fremgår i øvrigt af bemærkningerne, at det forudsættes, at der følges op og handles på de øvrige anbefalinger.</p>

		uddannelses- og erhvervsvejledning. Formandens Departement tilskynder således til, at der for hver anbefaling følges op og handles den vis, som er anført i bemærkningerne til forslaget.	
4	Kommune Kujalleq	Kommune Kujalleq hilser forslaget til lov om ændring af ”vejledningsloven” velkomment.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
4.1	Kommune Kujalleq	Til de omfangsrige bemærkninger, som medfølger lovforslaget, bemærker Kommune Kujalleq, at undertegnede (sign.) ved flere landsdækkende fora bl.a. vejlederkonferencer og ”politisk koordinationsmøde” har præsenteret oplæg, som påpeger udfordringer i nuværende vejledningssystem, regelgrundlag, instrukser m.v. i forhold til særligt overgangsvejledning og vejledning i forhold til ”unge-målgruppe”. Det er med tilfredshed, at lovforslaget og bemærkningerne til forslaget anviser veje at gå mod forbedringer.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
4.2	Kommune Kujalleq	Kommune Kujalleq bemærker med tilfredshed, at der flere steder i bemærkningerne til lovforslaget er anført, at der uden for de egentlige lovregler skal arbejdes på at udarbejde nærmere regler i form af bekendtgørelser, instrukser, vejledninger m.v. Bl.a. vedr.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.

		opsøgende vejledning, afsnit 1.2.3. Overgangsvejledning afsnit 1.2.8. Kommune Kujalleq imødeser sådanne regler, vejledninger m.v.	
4.3	Kommune Kujalleq	Tilsvarende behov for udfyldende regler i form af f.eks. bekendtgørelse, instrukser eller vejledninger ses ikke omtalt i bemærkningerne til lovforslaget for så vidt angår overgangsvejledning i folkeskolen. På dette område er der også behov for udfyldende regler, jf. vejledningslovens § 19, stk. 5.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget. De udfyldende regler kan, som nævnt i bemærkningen, netop fastsættes med hjemmel i den gældende vejledningslovs § 19, stk. 5.
4.4	Kommune Kujalleq	Endelig vil Kommune Kujalleq påpege behov for at gennemføre en opdatering af regler, vejledninger, læreplaner m.v. som retter sig mod den overgangsvejledning, erhvervs- og uddannelsesorientering, som skal finde sted i folkeskolens ældste klasser.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget. Der er tale om et forslag, som skal imødekommes ved administrativ regulering.
4.5	Kommune Kujalleq	Afsnit 1.2.7 i bemærkningerne angiver situationen, som den er i dag, og som helt sikkert er med til at sænke det faglige niveau i vejledning og i borgerens karriere- og uddannelsesvalg: "Vejledere og brugere af vejledning skal derfor shoppe rundt for at finde de oplysninger og det materiale, de har brug for, hvilket skaber forvirring og unødigt tidsforbrug". Derudover er tilgængeligt materiale og	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.

		dets tilgængelighed, ikke alt, men en del, ikke egnet til formålet, f.eks. at få inspiration, få viden om, danne grundlag for valg, for klarhed om f.eks. pågældende uddannelse. Der er et klart behov for forbedringer!	
4.6	Kommune Kujalleq	Afsnit 1.2.6 i bemærkningerne: ”at det også er nødvendigt at finde den rette balance mellem at være et administrativt værktøj på individets niveau for vejledere og sagsbehandlere og et datagenerende værktøj på et samlet niveau til udvikling af vejledningsindsatsen”. (egen fremhævning). Kommune Kujalleq vil fremhæve, at det er afgørende for den lokale udførelse af opgaverne i forhold til vejledningen, at de administrative værktøjer er hensigtsmæssige. Datagenerende udtræk må tages ved hjælp at sådanne værktøjer - og ikke basere sig på ekstra/dobbelt indtastninger f.eks. Eksisterende indberetninger og rapporter er ikke hensigtsmæssige, da de forudsætter registreringer og optællinger på forskellige måder, såvel elektronisk som manuelt og er dermed meget tidsrøvende.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
4.7	Kommune Kujalleq	Opsøgende vejledning over for unge, nugældende vej-	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.

		<p>ledningslov § 20: Grundlaget for Majoriaq-centrene for at yde denne opsøgende vejledning over for unge under 18 år er ikke hensigtsmæssig. Særligt grundlag vedr. data over målgruppen er vanskelige at tilvejebringe. Udvikling af metoder og arbejdsgange til denne opsøgende vejledning er der behov for at udvikle/udarbejde. Kommune Kujalleq mener, at udviklingsarbejde i form af evt. bekendtgørelse, instrukser, vejledninger m.v. skal udarbejdes til den opsøgende vejledning.</p>	<p>Forslaget forhindrer ikke udarbejdelse af de nævnte administrative forskrifter i form af bekendtgørelser, vejledninger og instrukser.</p>
4.8	Kommune Kujalleq	<p>Økonomi og resultatkontrakter:</p> <p>Kommune Kujalleq bemærker, at resultatkontrakt vedr. Majoriaq henhører til loven om job-, vejlednings- og opkvalificeringscenter (lov nr. 28 af 09.12.2015). Økonomien i majoriaq-resultatkontrakterne vedr. egentlige ”vejledningsopgaver”, som tænkt i vejledningsloven, er meget begrænset omfattet, da den generelle uddannelsesvejledning er knyttet an til bloktilskuddet til kommunerne. Kommune Kujalleq har generelt og konkret påpeget behov for at få tydeliggjort formål, opgaver og økonomi i resultatkontrakterne, herunder også de vej-</p>	<p>Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.</p> <p>Det er korrekt, at det retlige grundlag for resultatkontrakterne vedrørende majoriaq knytter sig til den i bemærkningen nævnte Inatsisartutlov, som ressortmæssigt henhører under Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked.</p>

		ledningsmæssige opgaver. Den nugældende tvedeling er ikke tydelig og klar.	
4.9	Kommune Kujalleq	Til de enkelte bestemmer i lovforslaget har Kommune Kujalleq ingen konkrete bemærkninger, da vurderingen er, at forslagene er hensigtsmæssige til at nå målene.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
4.10	Kommune Kujalleq	Afsluttende imødeser Kommune Kujalleq de regler, instruktioner, vejledninger m.v., der øjensynlig arbejdes på at udvikle i tilknytning til vejledningsloven.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
5	Brancheskolenes Fællesråd og GE	I forhold til ændring nr. 1 er det godt, at der nu kommer et lovbestemt krav om udarbejdelse af en national vejledningsstrategi. Det kunne overvejes at indsætte en bestemmelse om, at strategien løbende eller med faste tilbagevendende intervaller skal opdateres. Det gælder for så vidt også for det i samme paragrafs nr. 2 allerede i dag fastsatte krav om evaluering af indsatsen, at der her med fordel kunne indsættes en beskrivelse af, hvor hyppigt en sådan evaluering skal ske.	Som det fremgår af bemærkningerne til forslaget, vil strategien løbende kunne opdateres efter behov. På baggrund af bemærkningen er der foretaget en tilføjelse i bestemmelsen, hvorefter Naalakkersuisut forpligtes til at opdatere vejledningsstrategien.
5.1	Brancheskolenes Fællesråd og GE	Til ændring nr. 2 er de udviklede beskrivelser af, hvad gennemførsels- og overgangsvejledningen består af, meget velkomne, men stk. 2 og 3 kunne med fordel un-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger. Der er tale om en lovteknisk

		der egen overskrift "Vejledning på uddannelsesinstitutionerne" overføres til lovens kapitel 4, som jo netop omhandler vejledningsopgaverne.	bemærkning, som ikke er indarbejdet. Inatsisartutlovens kapitel 4 omhandler vejledningsopgaver generelt, mens stk. 2 og 3 tilføjer præciseringer i forhold til de 2 vejledningstyper, som er angivet i stk. 1. Stk. 2 og 3 supplerer således stk. 1, hvorfor stk. 2 og 3 er indsat som en tilføjelse i samme paragraf.
5.2	Brancheskolenes Fællesråd og GE	Det kunne lette administrationen af stk. 4, hvis den anførte dispensationsmulighed i forhold til midlertidig varetagelse af vejlederfunktionen, blev gjort generel ved fastsættelse af en tidsfrist for, hvornår en uddannelses- eller erhvervsvejlederuddannelse skal være påbegyndt, efter at medarbejderen er indtrådt i funktionen.	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger. Naalackersuisut finder det ikke hensigtsmæssigt at indsætte en tidsfrist som foreslået. Der kan være særlige forhold, der ikke kan tilregnes den ansatte, der kan medføre, at den pågældende f.eks. ikke kan påbegynde uddannelsen med det samme. Og det må i disse situationer vurderes konkret, om dette skal diskvalificere den pågældende fra at komme i betragtning til stillingen.
5.3	Brancheskolenes Fællesråd og GE	I forhold til den sidste ændring skal KNII foreslå, at den første kanbestemmelsen i § 13, stk. 3, ændres til en skalbestemmelse. Hvis formålet med den krævede registrering er oprettelse af et nationalt datagrundlag til brug ved udarbejdelse af strategier og initiativer til højere gennemførelse, er det vigtigt, at Naalackersuisut fastsætter klare retningslinjer, så regi-	Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger. Stk. 3 er affattet som en kanbestemmelse, da en regulering alene vil ske, hvis det vurderes nødvendigt. De ønskede retningslinjer kan således meddeles på anden vis end gennem regelfastsættelse, eksempelvis ved vejledninger. Regelfastsættelse vil så kunne komme på tale, hvis

		strering og indberetning sker på en ensartet måde, og ikke forskelligt fra skole til skole og fra by til by. Derfor bør Naalakkersuisut tidligt udstikke retningslinjer for, hvordan dette skal ske.	vejledningerne ikke følges.
5.4	Brancheskolenes Fællesråd og GE	Man er ikke enige i betragtningerne om, at lovændringen er udgiftsneutral for skolerne.	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Indledningsvis skal det bemærkes, at det ikke er anført i bemærkningerne til forslaget, at det er udgiftsneutralt for skolerne.</p> <p>Der henvises herom til det anførte om forslagets økonomiske konsekvenser for Selvstyrets uddannelsesinstitutioner under de almindelige bemærkninger afsnit 3 om økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Det anføres i den forbindelse, at § 10, stk. 4, i forslaget nr. 2 om uddannelses- og kompetencekrav til vejlederne vil medføre en årlig udgift for hver uddannelsesinstitution på maksimalt kr. 14.980,52.</p> <p>Der er i samme afsnit redegjort for forslaget nr. 3 om uddannelsesinstitutionernes pligt til at indberette oplysninger på samme vis som for Majoriaq-centrene, jf. Inatsisartutlovens § 13, stk. 1. Det anføres i den forbindelse, at uddannelsesinstitutionerne allerede indsender en række oplysninger på baggrund af de opga-</p>

			<p>ver, der løses i forbindelse med institutionernes almindelige virksomhed, herunder i forhold til bevillingsgrundlag i relation til aktivitetstal, antal uddannelsessøgende på de enkelte uddannelser, administration af uddannelsesstøtteregler m.m. Desuden kan Naalakkersuisut allerede på det foreliggende regelgrundlag afkræve institutionerne relevante oplysninger, herunder til brug for udøvelse af Naalakkersuisuts tilsyn. Dette kan også omfatte oplysninger, der vil kunne anvendes som datagrundlag med henblik på at effektivisere og målrette Naalakkersuisuts initiativer på en række områder, herunder i forhold til uddannelses-, vejledningsmæssige og arbejdsmarkedsrelaterede indsatser. Forslagets nr. 3 er derfor en kodificering af gældende retningslinjer og praksis, som vurderes at kunne sikres ved organisatoriske tilpasninger ud fra det eksisterende ressourcegrundlag.</p>
5.5	Brancheskolenes Fællesråd og GE	<p>Det vil på brancheskolerne betyde en øget administrativ arbejdsbyrde at skulle registrere og indberette vejledningsindsatsen på individuelt niveau. Skolerne har ved flere tidligere lejligheder overtaget administrative opgaver, uden at det har medført øgede bevillinger, hvilket på sigt udhuler skolenes økonomi.</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Der henvises til det anførte til bemærkning nr. 5.4 ovenfor.</p>
5.6	Brancheskolenes Fælles-	<p>Derudover skal det anføres, at den i bemærkningerne på</p>	<p>Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.</p>

	råd og GE	side 6 beskrevne fremtidige bekendtgørelseshjemlede ændring omkring optag på uddannelserne, ved implementering vil medføre behov for omrokering af bevilninger fra majoriaq til brancheskolerne.	
5.7	Brancheskolenes Fællesråd og GE	Brancheskolerne har i brev nr. 2018-012 af 29. oktober 2018 anført, at skolerne ønsker at hjemtage gennemførelsesvejledningen under hele uddannelsen, hvilket ikke ses indarbejdet i ændringsforslaget i dets nuværende form. Dette ønske er fortsat gældende og vil, hvis det indarbejdes, også medføre behov for omrokering af midler fra majoriaq til brancheskolerne.	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>Det anførte er ikke angivet som en særskilt anbefaling i evalueringen ”Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats” (rapporten om evaluering af vejledningsindsatsen) fra august 2019.</p> <p>Spørgsmålet forventes imidlertid at blive inddraget i det videre arbejde om tilrettelæggelse af vejledningsopgaverne.</p> <p>Det skal i øvrigt bemærkes, at gennemførelsesvejledningen, jf. den gældende Inatsisartutlovs § 10 og forslagets § 10, stk. 1, netop varetages af uddannelsesinstitutionerne, herunder brancheskolerne.</p>
5.8	Brancheskolenes Fællesråd og GE	Afslutningsvis skal KNII anmode om, at Grønlands Brancheskolers sekretariat igen optages på forsendelseslisten med e-mailadressen kni.gbs@gmail.dk , så hø-	<p>Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.</p> <p>Anmodningen er imødekommet.</p>

		ringer fremover også modtages der.	
6	Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked	I de almindelige bemærkninger til lovforslaget er der en meget grundig gennemgang af de anbefalinger fra evalueringen 'Grønlands Uddannelsessektor, Undersøgelse til vurdering af de aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats' allerede i indledningen. Dette kan skabe nogle misforståelser i forhold til forståelsen af forslagets hovedlinjer. Derfor kunne gennemgangen af evalueringens anbefalinger rykkes længere ned i dokumentet, så hovedpunkterne i forslaget står først..	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>De nævnte anbefalinger er angivet i de almindelige bemærkninger i afsnittet om hovedpunkter i det lovforberedende arbejde. Der redegøres i afsnittet om de reguleringsbehov, som evalueringsrapportens konklusioner og anbefalinger, herunder også en stillingtagen til, om de enkelte reguleringsbehov bør imødekommes gennem lovgivningsmæssige initiativer, administrativt eller om de påpegede reguleringsbehov kan adresseres ved en mere hensigtsmæssig organisering af vejledningsaktiviteterne.</p> <p>Det skal hertil bemærkes, at afsnittet er udarbejdet i overensstemmelse med Selvstyrets retningslinjer for regeludarbejdelse.</p>
6.1	Departementet for Sociale Anliggender og Arbejdsmarked	Derudover finder ISN det positivt, at der skal arbejdes for en fælles vejledningsstrategi, der kan være med til at afklare skæringsflader og områder, der skal have særligt fokus.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
7	Qeqqata Kommunia	Først og fremmest påskønner Qeqqata Kommunia lovforslaget, som forventes at bidrage til et kompetenceløft i vejledningsindsatsen. Videre bifalder kommunen	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.

		tydeliggørelsen af ansvarsfordelingen i vejledningsindsatsen.	
7.1	Qeqqata Kommunia	<p>I forhold til § 10, stk. 2, stiller Qeqqata Kommunia spørgsmålstegn vedrørende uddannede vejledere, der allerede er ansat, om de vil være berettiget til et løntillæg eller en lønforhøjelse, hvilket i så fald vil medføre mindre økonomiske konsekvenser for kommunen.</p> <p>Qeqqata Kommunia vil gerne påpege, at der ved uddannelse af vejledere vil være behov for vikardækning under hele perioden. Kommunen vil i den henseende påpege, at en rekrutteringsindsats til anskaffelse af vikar, yderligere bidrager til de økonomiske konsekvenser.</p>	<p>Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.</p> <p>§ 10, stk. 2, omhandler ikke uddannelseskraft til vejledere. § 10, stk. 2, omhandler gennemførelsesvejledning og fastsætter nogle materielle krav til vejledningen, som vejlederne på uddannelsesinstitutionerne skal være opmærksomme på. Der er som nævnt i bemærkningerne tale om en tydeliggørelse af, hvad gennemførelsesvejledningen omfatter, og der er således tale om kodificering af praksis. Der er således ikke pålagt vejlederne nye opgaver.</p> <p>Bemærkningen må i øvrigt muligvis omhandle § 10, stk. 4, som imidlertid omhandler kvalifikationskrav til uddannelsesinstitutionernes vejledere.</p> <p>Kvalifikationskravene til de kommunale vejledere på Majori-aqcentrene fremgår derimod af den gældende Inatsisartutlovs § 12, som har været gældende siden 1. januar 2014. Forslaget berører således ikke kommunens vejledere.</p>
7.2	Qeqqata Kommunia	<p>Vedrørende § 13, stk. 1, ønsker Qeqqata Kommunia afklaring af, hvordan oplysninger om vejledningsindsatsen skal indberettes.</p> <p>Kommunen ønsker, at der</p>	<p>Bemærkningen har ikke givet anledning til ændringer i forslaget med tilhørende bemærkninger.</p> <p>I forhold til kommunalbestyrel-</p>

		<p>skal tilrettelægges et system, hvor de ønskede oplysninger indberettes og videre, at dette system er kompatibelt med Majoriaqs system, således at informationer kan overføres ved overgang. Yderligere ønskes der i en bekendtgørelse fastsat en tydeliggørelse af de vejledningsrelaterede oplysninger, der efterspørges.</p>	<p>sens indberetningspligt foreslås der ingen ændringer. Indberetningspligten har således i forhold til kommunalbestyrelserne været gældende siden ikrafttræden af den gældende Inatsisartutlov den 1. januar 2014. Bestemmelsens nyskabelse består i, at den gældende indberetningspligt nu også udtrykkeligt fastsættes til også at omfatte Selvstyrets uddannelsesinstitutioner.</p> <p>Som det fremgår af bemærkningernes afsnit 3 om forslaget økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige og det anførte under de almindelige bemærkninger om gældende ret har kommunalbestyrelserne således allerede en indberetningspligt, jf. bl.a. Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 20 af 19. november 2007 om kommunalbestyrelsens indberetning af oplysninger vedrørende arbejdsmarkedet, aktivering af arbejds- og uddannelsessøgende og arbejdskrafttilgangen til Grønland og Hjemmestyrets bekendtgørelse nr. 17 af 16. oktober 2007 om evaluering af Piareersarfiit centrenes opgavevaretagelse m.v. Derudover indberetter kommunalbestyrelserne oplysninger på grundlag af resultatkontrakter.</p> <p>Spørgsmålet om at supplere reglerne administrativt ved udarbejdelse af en bekendtgørelse indgår i det videre arbejde om regulering af området.</p>
--	--	---	--

8	Handicaptalsmanden	<p>Tilioq har ingen direkte kommentarer til 'Høring af forslag til Inatsisartutlov om ændring af Inatsisartutlov om uddannelses- og erhvervsvejledning'</p> <p>Men vi ønsker at komme i kontakt til den/de, som er ansvarlige for at arbejde med at indføre de andre initiativer, som iværksættes med baggrund i evalueringen "Grønlands Uddannelsessektor; Undersøgelse til vurdering af den aktuelle samlede uddannelses- og erhvervsvejledningsindsats"</p>	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
8.1	Handicaptalsmanden	Tilioq mener, at der er behov for et handicapperspektiv i forhold til at nå ungemålgruppen, og vil gerne bidrage med organisationens viden og erfaring. Vi får nemlig flere henvendelser vedr. unge med handicap, som mangler kvalificeret vejledning der både tager højde for uddannelsesønsker og eventuelle handicap.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
9	Rådet for Menneskerettigheder	Ingen bemærkninger.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
10	Departementet for Fiskeri og Fangst	Ingen bemærkninger til forslaget.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.
11	Departementet for Boliger og Infrastruktur	Ingen bemærkninger til forslaget.	Der er ikke foreslået ændringer i forslaget.